

helbrägdagörelse

och att jag har talat med de döda det är det ingen som kan ta ifrån mig, att jag har haft dem under täcket en längre tid förstod jag så sent som i går kväll, jag hade huldats dem och druckit deras elixir rätt ur de ruttnande kropparna och jag hade talat i vänlig ton till deras skuld och till deras olyckliga liv, hade de levt när jag fanns så tror jag nog att jag hade gett dem liv som de inte kunde ångra, för ångern var deras största bedrift, de sa de, när de låg under täcket och dryftade livet med mig, som om de inte hade något annat för sig talade de om människorna, om jordens magma och om all den karmosinröda bensinen som rann upp ur jorden och förgiftade sinnena på var och enskild varelse, jag har talat med dem och nu går det aldrig att komma tillbaka till innan, aldrig mer kommer jag att vara ensam, för jag har beblandat min själ med de döda och känt doften av mylla och rost

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten